

mijmering

poesiealbum

Er zijn van die momenten waarop je het liefst even van de aardbodem wilt verdwijnen. Waarop je bang bent dat door jouw toedoen de wereld zal vergaan. Nu ik ouder ben komen ze niet meer zo vaak voor, kan ik ze ook beter zien voor wat ze zijn, maar als kind ben ik een paar keer door de grond gegaan.

Een van mijn grootste schrikmomenten is een dikke vijftig jaar geleden. Ik was een jaar of acht en had voor mijn verjaardag een poesiealbum gekregen. Een groen boekje met een plastic omslag in de vorm van een klein handtasje. Van een aantal mensen was het vanzelfsprekend dat ze er in zouden

schrijven – wie na wie en op welke bladzijde kwam nauw – op het moment dat familie en andere belangrijke personen óp waren mochten de vriendinnetjes, die ook volgens een zekere rangorde aan de beurt kwamen. Vervelend was dat je niet helemaal in de hand had wat de uitverkorenen er van zouden gaan maken. Ik hield van netjes geschreven en niet al te lange gedichten, van een evenwichtige bladspiegel en van grote poesieplaatjes met glitter. Ik was dan ook helemaal van slag toen Ansje van de Boomen het album teruggaf en het in mijn ogen met veel knip- en plakwerk (letterlijk) volkomen had vernaggeld. Arme Ansje, ze had er echt werk van gemaakt. Maar de ergste schade heb ik zelf toegebracht. Opa van vaders kant had er ook in geschreven - 'Lieve bloempjes voor ons Marjolijntje van opa' - maar ik vond zijn bijdrage nogal mager. Om 'm op te leuken besloot ik op de linker pagina het veelgebruikte zinnetje '... is de dag die je niet vergeten mag' te schrijven en op de stippeltjes mijn eigen verjaardag in te vullen.

Ik deed mijn alleruiterste best zo mooi mogelijk te schrijven. Toen ik even afstand nam om het resultaat te bewonderen viel ik bijna flauw. In plaats van 24 maart stond er in scheve hanenpoten 42 mraat. Paniek brak door al m'n poriën naar buiten. Wat zou opa wel niet zeggen! Opa heeft het nooit geweten, hij had er ook niet wakker van gelegen. Diepe spijt was mijn deel, mijn verdiende straf.

Marjolijn Sengers, 24 maart 2019